

τερον ἀπὸ τὸ μεσαῖον, ἂν καὶ ὡς γνωρίζετε, ὁ Πραξιτέλης εἰς τὸν Ἑρμῆν δὲν τηρεῖ τὰς φυσικὰς γραμμὰς τῆς κεφαλῆς.

Πολὺ saignant τὸ κομμένο ψαρι σὰν μ. π. ι. ρ. τ. ε. κ. ι.

Αὐταὶ περὶπου εἶναι αἱ πρῶται ἡμῶν ἐντυπώσεις, ἀπλῆ ἐbauche· ρίψαντες ἀπλοῦν μόνον coup d'oeil ἐπὶ τοῦ κανακάρικου σαλο-νιστοῦ μας, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διαλάβωμεν διὰ μακρῶν διὰ τοὺς paysagistes περιγράφοντες ὡς πρῶτα paysages τὰ πορτραῖτα καὶ τὰ βάζα. Ἐχρουν ὁμοίως κακὰ τινα, π. γ. ὀλίγον lumière, βαρὺ φόντον, couleurs sombres σπαταλωδῶς, σκίτσα ἀδόκιμα.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τελειώσωμεν τὴν κρίσιν μας χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τὰς γηεσινὰς μ. π. ο. τ. ε. (hautées) τῆς ἐκθέσεως καὶ τὰς ὀρχίτας ἐκεῖ τοῦ αὐλέττας. Ἐκυρίαρχει ἰδίᾳ τὸ ρόζ, τὸ γρενάτ, τὸ μαβί, τὸ μ. π. λ. ε. σ. ι. ε. λ. καὶ μ. π. λ. ε. μαρέν, ἰδιαιτέρως δὲ ἐθαυμάσθη τὸ κορσὰζ τῆς Κυρίας Ν. ἡ φουστα τῆς Mademoiselle Φ. καὶ τὸ μεσοφόρι τῆς χαριτωμένης δεσποίνης Κ., περὶ τοῦ ὁποίου καὶ δικαίως ὀλόκληρον ἔγραψεν ἄρθρον ὁ περὶ τοὺς ποδογύρους εἰδικῶς ἐνασχολούμενος μὲ τόσον τὰ κτ. γνωστός mondain δημοσιογράφος.

Πόλυσ δὲ ἐγένετο λόγος διὰ τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα, τὸ ἐπι-γραφόμενον «Les amours de Polichinelle»· Chuchoiements δὲ ἀδιάλειπτα διὰ τὸ σκάνδαλον τῆς ἀριστοκρατίδος ἐκείνης Κυρίας, ἡ ὁποία ἐγκατέλειψε σύζυγον καὶ κοινωνίαν, δραπέτεύσασα μὲ τινα πλανόδιον μουζικάντην Ἰταλόν.»

* *

«Γώρα ἔχομεν en perspective ἓνα μ. π. α. ζ. ἄρ. ν. τ. ε. σ. α. ρ. ι. τ. ε. μὲ λοταρίαν, μίαν exposition ἀνθέων μὲ μ. π. υ. φ. ε. tenus ἀπὸ Κυρίας καὶ ν. τ. ε. μ. ο. υ. α. ζ. ἐλλ. α. ε. πολὺ ν. τ. ι. σ. τ. ε. γ. γ. ε., καὶ τὴν π. λ. ἄ. ζ. τοῦ Φαλήρου, ὅπου Ἰταλικὸς θίασος θὰ ἀρχίσῃ προσεγγῶς τὸ ρεπερτοουάρ του μὲ τὸν ἀθάνατον Boccace. Ἀκόμη καὶ ἄλλαι καὶ ἄλλαι σ. σ. ο. ρ. π. ρ. ἰ. ζ. ποῦ θὰ λάθουν χ. ὥρ. α. ν. ι. κ. λ. π.»

Ω γενεὰ γελοίων ἐκφυλισμένων!

Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ.

Σοφὰ λόγια

«Ἡ γλῶσσα κόκκαλα δὲν ἔχει·
καὶ κόκκαλα τσακίζεи.»